

“हृत्नाकं विहाराहच लघुनं यामकुकुटम् ।
पलाहं यज्ञनश्चैव मत्वा जग्धा पतेद्विजः ॥”
वितर्कः, पुं, (वि + तर्क + घञ् ।) वीतर्कः । ऋग-
पश्चिमां नमनोपकरणम् । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥
वितर्का, स्त्री, (वितर्काते विह्वल्यते परपक्षो-
ऽनयेति । वि + तर्क + गुरोश्चत्वः । टाप् ।)
स्वपक्षास्थापना परपक्षयुदासः । इत्यमर-
भरतौ ॥ (यथा, महाभारते । २ । ३६ । ३ ।
“यवमेतन्न चाप्येवमेवं चेतन्न चान्यथा ।
प्रवृत्तुर्वहवस्तन्न वितर्कां वै परस्परम् ॥”)
कप्रीभाकः । शिखाज्यः । करवीरो । इति
मेदिनी । डे, ३६ ॥ दर्वी । इति हारावली ॥
वितर्क, त्रि, (वि + तर्क + क्तः ।) विस्तृतम् ।
(यथा, प्रबोधचन्द्रोदये । ३ । ५ ।
“उद्गायन्ति यशांसि यस्य वितर्कते नदिः प्रचञ्च-
निल-
प्रचुम्बत्करिक्कम्बकूटकुहरथक्ते रगञ्चौ
ययः ॥”)
वीणादिवाद्यम् । इत्यमरे ततश्चार्थदर्शनात् ॥
वितर्कः, स्त्री, विस्तारः । विपूर्वतनघातोः क्तप्रत्य-
येन निष्पन्ना ॥ (यथा, भागवते । ६ । १० । १५ ।
“वप्रीहि सेतुमिह ते यशसो वितर्क्ये
गायन्ति दिग्विजयिनो यमुपेत्य भूपाः ॥”)
वितर्क, त्रि, मिथ्या । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः ।
८ । ६४ ।
“अवाक्यशरास्तमस्यन्ते किस्विद्यो नरकं
ब्रजेत् ।
यः प्रश्नं वितर्कं ब्रूयात् पृष्टः सन् धर्मेनिश्चये ॥”
निष्कलः । अर्थः । यथा, भागवते । ६ । १० । ३५ ।
“तस्यैवं वितर्के वंशे तदर्थं यजतः सुतम् ।
मरुतोमेन मरुतो भरद्वाजमुपाददुः ॥”
पुं, भरद्वाजपुत्रः । स च दौर्बल्यभरतस्य पौत्रः ।
यथा, हरिवंशे । ३२ । १८—१९ ।
“ततोऽथ वितर्को नाम भरद्वाजात् सुतोऽभवत् ।
पौत्रेऽथ वितर्के जाते भरतस्तु दिवं ययौ ॥
वितर्कश्चाभिधियाच भरद्वाजो वर्णं ययौ ॥”)
वितर्क, त्रि, असत्यम् । वितर्कशब्दात् स्वार्थे
ञाप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
वितर्कः, स्त्री, (वितर्कतीति । वि + तर्क + “जस्वा-
दयच् ॥” उणा० ४ । १०२ । इति सप्रत्ययेन
वाधुः ।) नदीविशेषः । सा च पञ्जाबाख्यदेशे
वर्तते । इत्युणादिकोषः ॥
वितर्क, स्त्री, (वि + तर्क + भावे ल्युट् ।) दानम् ।
इत्यमरः ॥ (यथाह कश्चित् ।
“वितर्कं किं वितर्कं यदि नास्ति तस्य ॥”)
वितर्कः, पुं, (वि + तर्क + घञ् ।) ऊहः । (यथा,
भागवते । १० । ८६ । १ ।
“सरस्वत्यास्तदे राजन् ऋषयः सचमासत ।
वितर्कः समभूत्तवां चिष्वधीशुको महान् ॥”)
संशयः । इति मेदिनी । के, १५७ ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १६० । २३ ।

“यौ तौ कुमारविव कार्ष्णिकेयौ
हावन्धनेयाविति मे वितर्कः ॥”)
ज्ञानसूचकः । इति शब्दरत्नावली ॥ ३ ॥
आहो उताहो किमुत किं किमु उत एते
षट् विकल्पवितर्कार्थे । यथा श्याशुराहो
पुरयः । इति आहो ह्रस्वादि च । विकल्पे
विकल्पेऽप्यहो इति वदः । किमु ह्रस्वान्तं उत
ह्रस्वादि । चकारात् उताहोस्वित् आहोस्वि-
दिति च यथा भारते । “उताहोस्विह्रस्वनाजा
नलः परपुरज्यः ।” इति आहोस्विह्रस्वमिति
भारवौ । इति भरतः ॥
वितर्क, स्त्री, (वि + तर्क + ल्युट् ।) वितर्कः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
वितर्क(हिं)हिं, स्त्री, (वि + तर्ह् हिंवायाम् + “सर्व-
घातुभ्य इन् ।” उणा० ४ । ११७ । इति इन् ।)
वेदिका । इत्यमरः ॥ (यथा, माघे । ३ । ५५ ।
“रतान्तरे यत्र गृहान्तरेषु
वितर्हिनिर्म्यह्वितङ्कनीडः ॥”)
वितर्क(हिं)हिंका, स्त्री, (वितर्हिरेव । स्वार्थे कन् ।)
वेदिका । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, राज-
तरङ्गिण्याम् । ८ । २६५ ।
“क्षेमराजाभिधानेन डामरेशेन सोऽन्वितः ।
शिखां वितर्हिंकातुल्यामथ्यास्त स्वप्रमथ्यगाम् ॥”)
वितर्ही, स्त्री, (वितर्हिं + क्तकारादिति डीष् ।)
वेदिका । इति शब्दरत्नावली ॥
वितर्ही, स्त्री, वेदिका । इत्यमरटीकायां भरतः ।
वितर्क, स्त्री, (विशेषेण तलम् ।) पातालभेदः ॥
यथा,—
“अतलं नितलञ्चैव वितलञ्च गभस्तिमत् ।
तलं सुतलपाताले पाताला हि तु सप्त वै ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥
(अस्य विवरणं यथा, देवीभागवते । ८ । १६ ।
८—१२ ।
“द्वितीयविवरस्यात्र वितलस्य निबोधत ।
भूतलाधक्षले चैव वितले भगवान् भवः ॥
हाटकेश्वरनामायं स्वर्गधेदगणेश्वरैः तः ।
प्रजापतिस्तस्यापि स्वर्गस्य वृंहयाय च ॥
भवान्वा भियुगोभूय आस्ते देवाधिपूजितः ।
भवयोर्वीर्यसंभूता हाटकी सरिदुत्तमा ॥
समिद्धो मरुता वह्निरोजसा पिबतीव हि ।
तन्निष्ठतं हाटकाखं सुवर्णं दैत्यवज्रभम् ॥
दैव्याङ्गनाभूषणाहं सदा सन्वारयन्ति हि ॥”)
वितर्हि, पुं स्त्री, (वि + तर्ह् उपलप्ते + “वौ
तसेः ।” उणा० ४ । १८२ । इति तिः ।)
विस्तृतसकनिष्ठाङ्गुष्ठः । विगतु इति भाषा ॥
तत्पर्यायः । हाटकाङ्गुलः २ । इत्यमरः ॥ (यथा,
मार्कण्डेये । ४६ । ३६ ।
“हे वितर्ही तथा हस्तो नास्तीर्थाद्विष्ट-
नम् ॥”)
वितानं, स्त्री, (वितन्वते यत् । वि + तन् + घञ् ।)
वृत्तिविशेषः । इति मेदिनी । ने, १३९ ॥ अव-
सरः । इति विश्वः ॥

वितानः, पुं स्त्री, (वि + तन् + घञ् ।) क्रतुः ।
(यथा, माघे । १४ । १० ।
“सोमपायिनि भविष्यते मया
वाञ्छितोत्तमवितानयाजिना ॥”)
विस्तारः । (यथा, भागवते । ३ । ७ । ३१ ।
“यज्ञस्य च वितानानि योगस्य च पथं प्रभो ।
नेष्कन्मस्य च चाङ्गास्य तलं वा भगवत्-
स्तुतम् ॥”)
उल्लोचः । इत्यमरः ॥ चाँदोया इति भाषा ।
अस्य पर्यायशब्दात्तपशब्दे ऋच्यः ॥ (यथा,
रघुः । १७ । २८ ।
“वितानसहितं तत्र भजे प्रैहकमासनम् ।
चूडामणिभिरुदृष्टपादपीठं महौचितताम् ॥”
सम्बद्धः । यथा, माघे । ११ । ४३ ।
“नवकनकपिशङ्गं वासराणां विधातुः
ककुभि कुलिशपाणैर्भाति भासां वितानम् ॥”
ब्रह्मवन्धनविशेषः । यथा, सुश्रुते । १ । १८ ।
“तत्र कोशदात्मस्तिकातुर्वेक्षितप्रतोलोमकल्-
स्यगिकायमकखट्वाचीनविन्धनवितानमोफणाः
पञ्चाङ्गी चेति चतुर्दशवन्धविशेषाः ॥”)
वितानः, त्रि, (वि + तन् + घञ् ।) तुच्छः ।
(यथा, रघुः । ६ । ५० ।
“गगनमन्ध्रदुरोहतरैरुभि-
र्दृशविता च वितानमिवाकरोत् ॥”)
मन्दः । इत्यमरः ॥ शून्यः । इति धरणिः ॥
(यथा, माघे । ३ । ५० ।
“दृष्टुलैरप्यतुलैर्वितान-
मालापिनहैरपि चावितानैः ॥”)
वितानकः, पुं स्त्री, (वितान एव । स्वार्थे कन् ।)
चन्द्रातपः । इति शब्दमाला ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । ४८ । ६६ ।
“तदा तैर्मुक्तमन्योश्च वायुजालं बभौ दिवि ।
रखलप्राता तपत्कर्णे वितानकमिवाततम् ॥”
सम्बद्धः । यथा, माघे । ६ । २७ ।
“अनुययौ विविधोपलङ्कल-
द्युतिवितानकसंवलितशुकम् ॥”)
वितानकः, पुं, (वितान इव प्रतिष्ठितः । वितान
+ कन् ।) माङ्गुलः । इति राजनिर्घण्टः ॥
वितानमूलकं, स्त्री, (वितानतुल्यं मूलं यस्य । बहु-
व्रीहौ कन् ।) उग्रशैरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
वितुसं, स्त्री, (वि + तुह् + क्तः ।) सुनिष्ककम् ।
इत्यमरः ॥ शैवालकम् । इति मेदिनी । ने, १३१ ॥
वितुसकं, स्त्री, (वितुसमिव । इवार्थे कन् ।)
धान्यकम् । तुत्यम् । इत्यमरः ॥
वितुसकः, पुं, आमलकी । इत्यमरः ॥
वितुसा, स्त्री, भूम्यामलकी । इति राजनिर्घण्टः ॥
वितुसिका, स्त्री, (वितुसा + स्वार्थे कन् । टापि
अत इत्वम् ।) भूम्यामलकी । इति राज-
निर्घण्टः ॥
वित्त, तु क त्यागे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्-
चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) वित्तयति । वित्ता-
पयति । इति दुर्गादासः ॥